

OPINIE SEPARATĂ

În conformitate cu prevederile art. art. 37, 192 alin. (1) și 195 din Codul administrativ și art. 48 alin. (2) din Codul de procedură civilă, judecătorul care nu este de acord cu hotărârea majorității semnează hotărârea, dar este în drept să expună în scris opinie separată, care se înmânează președintelui ședinței și se anexează la dosar.

Respectiv, formulez opinia separată în cauză asupra hotărârii Completului specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2022, adoptată în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii *****, cu privire la examinarea cererii dlui ***** - judecător la Judecătoria Chișinău, privind înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă; obligarea Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului *****,

Istoria nelitigioasă a procedurii, obiectul acțiunii înaintate;

La 29 ianuarie 2021, *****, a sesizat Curtea de Apel Chișinău cu acțiunea în contencios administrativ, înaintată către Consiliul Superior al Magistraturii, terț Aparatul Președintelui RM prin care a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii ***** referitor la respingerea solicitării privind propunerea repetată de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la înaintarea propunerii repetate Președintelui RM de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului *****.

În motivarea acțiunii reclamantul ***** a indicat că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova *****, a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, pe un termen de 5 ani.

Conform Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624/26 din 29 septembrie 2016, ***** a fost transferat în funcția de judecător la instanța nou creată Judecătoria Chișinău, începând cu 1 ianuarie 2017.

Ulterior, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii *****, reclamantul a fost desemnat judecător specializat în materie de

insolvabilitate și lichidare la Judecătoria Chișinău (sediul Central) din 1 ianuarie 2019.

Menționează reclamantul că a depus la Consiliul Superior al Magistraturii o cerere, anexând materialele conform legii, prin care a solicitat numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii *****, materialele în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), au fost remise Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor în vederea evaluării extraordinare, în baza cererii judecătorului privind numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

Conform Hotărârii Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor *****, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 84 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”.

Totodată, potrivit Hotărârii Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor nr. 6/2 din 22 mai 2020, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 81 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”.

Indică reclamantul că, din conținutul hotărârilor Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, se desprind următoarele date relevante activității sale în funcția deținută.

Astfel, rata de soluționare a dosarelor, atestă că judecătorul *****:

- în anul 2015 a examinat 273 cauze din 361 repartizate, ceea ce constituie 75,62%;
- în anul 2016 a examinat 452 cauze din 585 repartizate, ceea ce constituie 77,26%;
- în anul 2017 a examinat 446 cauze din 594 repartizate, ceea ce constituie 75,08%;
- în anul 2018 a examinat 225 cauze din 434 repartizate, ceea ce constituie 52%;
- în anul 2019 a examinat 174 cauze din 217 repartizate, ceea ce constituie 81 %.

Conform Notei informative prezentate, la compartimentul hotărâri, sentințe și încheieri menținute din cele contestate:

- în anul 2015 au fost contestate în total 11 hotărâri, sentințe și încheieri, fiind menținute 11, ceea ce constituie 100%;
- în anul 2016 au fost contestate în total 59 hotărâri, sentințe și încheieri, fiind menținute 56, ceea ce constituie 94,91%;
- în anul 2017 au fost contestate în total 61 hotărâri, sentințe și încheieri, fiind menținute 58, ceea ce constituie 95,08%;

- în anul 2018 au fost contestate în total 45 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 40 ceea ce constituie 88,88%;
- în anul 2019 au fost contestate în total 47 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 37 ceea ce constituie 78,72%.

La compartimentul informația privind hotărârile/sentințele/încheierile casate din cele examinate este următoarea:

- în anul 2015, din 273 cauze examinate, 3 hotărâri/sentințe/încheieri au fost casate, ceea ce constituie 1,09%;
- în anul 2016, din 452 cauze examinate, 5 hotărâri/sentințe/încheieri au fost casate, ceea ce constituie 1,10%;
- în anul 2017, din 446 cauze examinate, 6 hotărâri/sentințe/încheieri au fost casate, ceea ce constituie 1,34%;
- în anul 2018, din 225 cauze examinate, 5 hotărâri/sentințe/încheieri au fost casate, ceea ce constituie 2,22%;
- în anul 2019, din 174 cauze examinate, 12 hotărâri/sentințe/încheieri au fost casate, ceea ce constituie 6,89%.

Conform datelor extrase din PIGD, în perioada 2015 - 2019, judecătorul ***** nu a admis încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzelor aflate în procedură.

Termenul de redactare a hotărârilor și de publicare a acestora pe pagina web, în perioada 2015 - 2019 stipulat de legislația Republicii Moldova, s-a respectat în totalitate.

Totodată, s-a stabilit că Judecătorul ***** posedă cunoștințe înalte în domeniul tehnologiilor informaționale, aplicând în activitatea sa programele MS Word, Excel, navigând pe internet, utilizează Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD) și asigură înregistrarea audio a ședințelor de judecată prin intermediul Sistemului de înregistrare audio a ședințelor de judecată SRS „Femida”.

Referitor la claritatea expunerii și calitatea motivării hotărârilor/sentințelor/încheierilor, s-a constatat că, motivarea hotărârilor se efectuează la nivel înalt, astfel, conținutul hotărârilor emise atestă expunerea consecventă și coerentă a conținutului factologic, terminologia juridică fiind utilizată corect, fiind ușor urmărită expunerea logică a soluției și încadrarea juridică a materialului.

Cu referire la modalitatea de organizare a activității profesionale, se atestă exigență și diligentă în pregătirea cauzelor pentru examinare, punctualitate în desfășurarea ședințelor de judecată.

La fel, reieșind din hotărârile Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, Judecătorul ***** are cunoștințe temeinice în domeniul dreptului, pe parcursul exercitării funcției de judecător a fost identificat drept obiectiv și imparțial, cu capacități de planificare a activităților, repartizare echilibrată și

echitabilă a atribuțiilor de serviciu, motivare a personalului, capacitate de control și celeritate în executarea lucrărilor specifice activității, formând o reputație profesională foarte bună.

Judecătorul *****, respectă întocmai principiile și exigențele eticii profesionale și, potrivit informației Inspecției Judiciare, în privința judecătorului, în perioada evaluată, au fost înregistrate 11 sesizări, care ulterior au fost respinse.

Totodată se invocă că, judecătorul ***** a întrunit numărul necesar de ore de instruire profesională continuă.

Se menționează că, hotărârile adoptate, nu au constituit obiect de examinare la Curtea Europeană, nici la Comisia de Etică de pe lângă CSM, iar referitor la conduita profesională, nu a fost vizat.

Făcând o analiză a datelor cuprinse în hotărârile Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, reclamantul desprinde că, activitatea sa a fost apreciată cu calificativul „foarte bine”, fiind constatat cu certitudine că nu a comis fapte compromițătoare, a respectat normele Codului de etică a judecătorului dar și că în privința sa, pe perioada activității, nu au fost intentate proceduri disciplinare.

În temeiul Hotărârii nr. 157/13 din 02 iunie 2020 cu privire la cererile unor judecători, referitor la numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, Consiliul Superior al Magistraturii cu (8) voturi pro și (4) împotriva, a propus Președintelui Republicii Moldova numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central).

La data de 31 iulie 2020, prin Avizul sub nr. 01-06-48, Președintele Republicii Moldova Igor Dodon, în temeiul art.16 alin.(4) al Legii privind organizarea judecătorească și art. 11 alin.(3) al Legii cu privire la statutul judecătorului, a solicitat examinarea suplimentară în privința domnului ***** prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției de judecător, iar ca temei s-a invocat că judecătorul vizat nu a satisfăcut criteriul: „nivelul abilităților profesionale sub limita condițiilor cerute pentru exercitarea unei asemenea funcții, dictate, în special, de acuratețea respectării termenilor de examinare, raportată la criteriul eficienței și instruirii - criteriu nesatisfăcut de dl ***** , precum și neglijarea standardelor de etică și conduită profesională impusă de principiile stabilite în Magna Carta a Judecătorilor

Avizul Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon la data de 13 august 2020 a fost remis Inspecției Judiciare pentru verificarea informațiilor expuse, care în vederea executării art. 7¹ alin. (6) lit. d) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în baza prevederilor pct. pct. 8.1, 8.2 și 8.3 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a inspecției judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii

nr. 506/24 din 13 noiembrie 2018, a efectuat controlul circumstanțelor indicate în demers.

Conform notei informative a Inspecției Judiciare din 24 august 2020, care a verificat temeiurile Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, de respingere a candidaturii sale, pentru numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, se indică că prin Hotărârea nr. 6/2 din 22 mai 2020, Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor a evaluat activitatea judecătorului ***** de la Judecătoria Chișinău (rata de soluționare, calitatea actului de justiție, existența procedurilor disciplinare, etc.) atribuindu-i calificativul „foarte bine”, hotărâre care nu a fost contestată și a intrat în vigoare.

Totodată, conform notei informative, Inspecția Judiciară, reieșind din rapoartele statistice prezentate de Curtea de Apel Chișinău s-a expus într-un tabel referitor la cauzele civile, economice și de contencios administrativ pe care judecătorul ***** a emis hotărâri în anii 2018-2019, care au fost casate și menținute de Curtea de Apel Chișinău.

Comunică că, informația prezentată de Inspecția Judiciară în tabel referitor la hotărârile emise de către judecătorul ***** menținute și casate de către Curtea de Apel Chișinău nu este deplină, or, nu este prezentată informația și referitor la verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor emise de către judecătorul ***** pe cauzele civile și de contencios administrativ și de către Curtea Supremă de Justiție.

În acest context, menționează că situația reală referitor la profesionalismul și integritatea judecătorului ***** este reflectată în hotărârile Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor, care a apreciat activitatea judecătorului ***** , hotărâri care nu au fost contestate și au intrat în vigoare.

La fel, reieșind din nota infonnativă, Inspecția Judiciară a indicat că: *„Referitor la integritatea și conduita judecătorului ***** , Inspecția judiciară a purtat discuții cu colegii judecătorului, care s-au expus pozitiv asupra conduitei etice, eficienței activității acestuia.*

*Alte fapte legate de activitatea judecătorului ***** nu au fost reținute în cadrul studierii temeiurilor de refuz a Președintelui Republicii Moldova”.*

Ulterior, la ședința din data de 17 noiembrie 2020, CSM a solicitat Inspecției Judiciare întocmirea unei note informative suplimentare referitor la activitatea judecătorului ***** privind motivele de casare a hotărârilor judecătorești și nivelul de înregistrare audio a ședințelor de judecată în comparație cu ceilalți judecători ai Judecătoriei Chișinău (sediul Central).

Menționează reclamantul că, reieșind din nota informativă suplimentară din 14 decembrie 2020 referitor la nivelul de înregistrare audio a ședințelor de judecată de către judecătorul ***** , Inspecția Judiciară a constatat în urma verificării PIGD că, înregistrările audio a ședințelor de judecată sunt plasate în

PIGD și careva probleme la capitolul plasării înregistrărilor audio a ședințelor de judecată nu au fost reținute.

Totodată, conform notei informative suplimentare, Inspecția Judiciară s-a expus într-un tabel și referitor la informația cu privire la hotărârile și încheierile emise de către judecătorul ***** și casate de către Curtea de Apel Chișinău.

Comunică că verificarea legalității și temeiniciei hotărârilor instanțelor inferioare de către instanțele ierarhic superioare este un proces judiciar în conformitate cu legea, prin care se asigură atât independența judecătorilor, cât și dreptul justițiabililor la un proces echitabil.

La fel, adaugă că adoptarea unei hotărâri după intima convingere conform motivației aduse, nu sunt acțiuni de subminare și discreditare a funcției de judecător sau a puterii judecătorești, ci au un singur scop de înlăptui și aplica legea în mod corect și eficient.

În acest context, menționează reclamantul că, motivele casării hotărârilor nu pot constitui temei ca CSM să refuze propunerea repetată a candidaturii sale privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Ulterior, reieșind dintr-o altă notă informativă suplimentară din 18 ianuarie 2021, referitor la existența în privința judecătorului ***** a procedurilor disciplinare, Inspectorul judecător principal - interimar Tatiana Craiu a constatat că:

- anul 2016 în privința judecătorului ***** a fost examinată o sesizare care a fost respinsă;

- anul 2017 în privința judecătorului ***** au fost examinate 1 petiție și 2 sesizări, care au fost respinse ca neîntemeiate;

- anul 2018 în privința judecătorului ***** au fost examinate 1 petiție și 3 sesizări, care au fost respinse ca neîntemeiate;

- anul 2019 în privința judecătorului ***** au fost examinate 1 petiție și 4 sesizări, care au fost respinse ca neîntemeiate;

- anul 2020 în privința judecătorului ***** au fost examinate 1 petiție și 6 sesizări, 5 au fost respinse ca neîntemeiate și 1 anonimă - restituită.

Totodată, conform informației Colegiului Disciplinar din 15 ianuarie 2021, se confirmă încă o dată că în perioada de activitate 2015 - 2021 în privința judecătorului ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

Astfel, se constată că refuzul Președintelui Republicii Moldova este combătut prin materialele deținute la dosarul personal și nu este motivat și bazat pe probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Or, obligația de motivare a refuzului de reconfirmare în funcție prevăzută de art. 11 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, reprezintă o garanție esențială pentru asigurarea independenței judecătorilor.

Ulterior, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din *****, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii ***** fiind examinată Nota informativă a Inspecției judiciare, referitor la respingerea de către Președintele Republicii Moldova a candidaturii domnului *****, propuse de CSM pentru numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, precum și cererea ultimului de propunere repetată, cu (7) voturi pro și (4) voturi împotriva, a fost respinsă cererea de propunere repetată referitor la numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

În conformitate cu cele expuse, Hotărârea CSM *****, prin care a fost respinsă cererea de propunere repetată referitor la numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului ***** este un act administrativ individual ilegal defavorabil.

Indică reclamantul că, conform art. 11 alin. (1), (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995, judecătorii judecătoriilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art.6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii sânt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Refuzul de numire în funcție sau de reconfirmare în funcție trebuie să fie motivat și se face în termen de 30 de zile de la data parvenirii propunerii. În cazul apariției unor circumstanțe care necesită o examinare suplimentară, Președintele Republicii Moldova anunță Consiliul Superior al Magistraturii despre prelungirea termenului indicat cu 15 zile.

În temeiul art. 137 Cod administrativ și art.3 alin.(1)-(2) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, organul de autoadministrare judecătorească este constituit din 15 membri. În componența Consiliului Superior al Magistraturii intră judecători și profesori de drept titulari, precum și Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General care sunt membri de drept, iar în baza art. 24 alin.(1)-(3) al Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii ”la adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Consiliul Superior al Magistraturii pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea

motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești.

În condițiile art. 19 alin. (4) Legii nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al magistraturii, în cazul în care Președintele Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentul respinge candidatura propusă, Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile art.11 din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 16 din Legea privind organizarea judecătorească și art.9 din Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție, poate propune aceeași sau altă candidatură pentru funcția vacantă cu votul a două treimi din membrii săi.

Astfel, CSM în prezența condițiilor prescrise de norma de drept nu deține un drept discreționar cu privire la numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani, dar este obligat să emită actul administrativ individual solicitat.

Discreția sau obligativitatea emiterii actului administrativ individual nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială.

Prin urmare, discreția trebuie distinsă de decizia obligatorie. În baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa. Emiterea unui act administrativ individual discreționar este descrisă în plan de tehnică legislativă prin verbul „poate” sau „este autorizat”, care este utilizat de legiuitor în expunerea textului normativ ce autorizează măsura oficială întreprinsă de autoritatea publică. O dispoziție discreționară poate fi găsită, de exemplu, la art. 143 alin. (1), 144 alin. (1), 145 alin. (1) și 146 alin. (1) din Codul administrativ, unde este utilizat verbul „poate”.

Totodată, discreția nu oferă autorităților publice o mână liberă în sine. Mai degrabă, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Exercitarea discreției este supusă unor condiții stricte conform art. 137 alin. (1) Codul administrativ. Autorităților publice i se acordă un spațiu de acțiune și luarea deciziilor numai în determinarea consecințelor legale care trebuie atinse atunci când le stabilește legiuitorul. Scopul acordării discreției conform art. 16

alin. (1) din Codul administrativ este de a permite autorității publice să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, administrația poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale.

Susține reclamantul că, conform art. 11 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.1995, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă și numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Reiterează reclamantul că, prin Avizul sub nr. 01-06-48, Președintele Republicii Moldova Igor Dodon, a solicitat examinarea suplimentară a candidaturii domnului ***** prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției de judecător și face trimitere la: *„nivelul abilităților profesionale sub limita condițiilor cerute pentru exercitarea unei asemenea funcții, dictate, în special, de acuratețea respectării termenilor de examinare, raportată la criteriul eficienței și instruirii - criteriu nesatisfăcut de dl ***** , precum și neglijarea standardelor de etică și conduită profesională impusă de principiile stabilite în Magna Carta a Judecătorilor”*.

Contrar faptului că se invocă și se face trimitere la plângerile parvenite din spațiul public și sesizările unor subiecți concreți, totuși Avizul și dosarul personal pe numele său a fost remis Consiliului Superior al Magistraturii fără a fi anexate plângerile în acest sens, pentru a oferi posibilitate organului abilitat Inspecției Judiciare să verifice motivele invocate în plângeri și să le dea o apreciere, nu au fost anexate rezultatele examinării acestor plângeri, mai mult, lui personal nu i-au fost aduse la cunoștință pentru a oferi careva explicații, or despre aceste plângeri a aflat din conținutul Avizului.

Conform art. 17 lit. b) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20.07.95, independența judecătorului este asigurată și prin procedeul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție.

Potrivit art. 10 din Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii „au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” (expunerea principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite, preluate în declarația de la Beijing; și articolele 5 și 6 ale Convenției europene privind drepturile omului). Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției”.

Potrivit Recomandării 94 (12) a comitetului de miniștrii către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor (Adoptată de Comitetul de Miniștrii în data de 13 octombrie 1994 la cea de-a 516a întâlnire a secretarilor de stat), este esențial ca independența judecătorilor să fie garantată atunci când aceștia sunt recrutați, precum și pe toată durata carierei lor profesionale (conform paragrafului 2 c. al acestui principiu) și să nu existe în acest sens, nici un fel de discriminare. „Toate deciziile care afectează cariera profesională a judecătorilor ar trebui bazate pe criterii obiective, independența judiciară trebuie respectată nu numai la momentul numirii ca judecător, dar și de-a lungul întregii cariere profesionale de judecător. De exemplu, o decizie de promovare a unui judecător într-o altă funcție ar putea fi în practică o sancțiune deghizată pentru un „judecător incomod”. O asemenea decizie este în mod clar incompatibilă cu termenii Recomandării.

În ce privește egalitatea de tratament, reclamantul menționează că, conform art. 23 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente acționează respectând principiul egalității și nediscriminării. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv. Atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Astfel, reclamantul, a obținut ca și alți colegi calificativul „foarte bine” la evaluarea extraordinară, în ședință nu au fost formulate obiecții asupra activității sale, profesionalismului, integrității, lipsesc careva sancțiuni disciplinare. Totuși a fost tratat în mod discriminator, fără ca CSM să justifice obiectiv, după cum prevede norma pre-citată, aceasta abordare inegală în raport cu alți judecători care au fost numiți până la plafon, aflându-se în aceleași condiții de fapt și de drept.

Cu referire la testul de proporționalitate, reclamantul menționează că, în conformitate cu prevederile art. 21 Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Completul specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ din cadrul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, în opinia reclamantului, trebuie să rețină că, prevederile legale

enunțate permit, în principiu, ingerința în drepturile persoanelor în cazurile și condițiile stabilite de lege, însă intrusiunea în aceste drepturi trebuie să fie proporțională.

Totodată, controlul judecătoresc asupra activității administrative trebuie să fie unul efectiv atât din perspectiva stabilirea faptelor cât și respectarea normelor de drept, inclusiv din optica proporționalității măsurilor întreprinse de către autoritățile publice.

Conform art. 29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproportională în raport cu scopul urmărit.

Principiul proporționalității este un element intrinsec al statului de drept. În cele din urmă, principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile de constrângere (ingerința în drepturi) față de cetățeni ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent. Deci puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar. Din aceste motiv, principiul proporționalității este adesea denumit interdicția excesului. Principiul proporționalității este un mijloc de cântărire.

Astfel, evaluarea respectării principiului proporționalității constă din patru elemente. Testul de proporționalitate se realizează pe verticală, astfel, lipsa unui element eșuează testul și denotă ilegalitatea actului administrativ individual. În conformitate cu aceasta, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice și instanța de judecată este proporțională dacă: 1. are un scop legitim, 2. este potrivită, 3. necesară și 4. rezonabilă.

Prin urmare, măsura oficială întreprinsă de CSM nu este prevăzută din perspectiva temeiului juridic de către lege, fapt contrar art. 21 alin. (3) și art.29 Codul administrativ. Totodată, nu este clar scopul legitim urmărit de către CSM prin adoptarea hotărârii de respingere a cererii privind numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Este sau nu potrivită măsura cu scopul legitim, nu poate fi apreciată din lipsă de elemente de fapt ce urmau au fi acumulate conform art. 22 și 87 din Codul administrativ, dar și din lipsa scopului legitim, care nu numai că nu este exprimat, dar nici motivat, fapt contrar art. 31 și art. 118 Codul administrativ. O măsură de stat este întotdeauna potrivită dacă ajută la promovarea obiectivului dorit.

În opinia reclamantului, din aceleași rațiuni expuse mai sus, necesitatea intervenției în dreptul reclamantului de a deține/exercita funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă nu este justificată sub nici un aspect.

Rezonabilitatea măsurii lipsește. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit. Din elemente de fapt este imposibil de pus în balanță argumentele pro și contra, avantajele în raport cu ingerința iremediabilă în drepturile reclamantului.

Astfel, măsura întreprinsă de CSM constituie prin lipsa de proporționalitate o atingere a garanției substanței dreptului de a fi numit și exercita funcția de judecător până la atingerea plafonului.

Cu referire la securitate juridică și certitudine juridică, reclamantul menționează că, respingerea cererii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă este contrară art. 30 din Codul administrativ, care prevede că, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

Totodată, motivarea hotărârii, incertitudinea și netransparența hotărârii emise de CSM, fac dovada caracterului incert al actului administrativ individual defavorabil.

Or, potrivit art. 119 alin. (1) din Codul administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Caracterul cert, trebuie să denote raționamentul actului administrativ individual emis, astfel, încât dispozitivul să fie rezultatul unei raționament juridic constant, egal pentru toți judecătorii, proporțional și previzibil.

Cu referire la motivarea actului administrativ reclamantul citind prevederile art. 31 și art. 118 alin. (1)-(3) din Codul administrativ, indică că, motivarea trebuie să justifice prin forța logicii, raționamentelor, probelor și normelor de drept, toate elementele care compun legalitatea actului administrativ, însă, la caz, această exigență lipsește integral.

Or, din hotărârea ***** nu se desprind careva temeiuri legale privind respingerea cererii judecătorului ***** cu privire la înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, lipsesc probele incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

La caz, legea nu prevede clar temeiurile din care Consiliul Superior al Magistraturii poate refuza să propună reconfirmarea în funcție a unui judecător,

iar în ședința Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, deși unii membri nu au votat pentru reconfirmare în funcția de judecător, nu este clar motivul acestora, or, în ședință nu s-au discutat probleme ce țin de activitatea problematică sau vicioasă a judecătorului refuzat.

Doar membrul Consiliul Superior al Magistraturii, Nina Cernat și-a exprimat opinia asupra subiectului, dând citire unei petiție anonime care conținea folosirea unor calificative și etichetări care nu fac obiectul evaluării unui judecător, enunțând astfel la adresa judecătorului ***** precum că: „ar fi o persoană coruptă și afectată de analfabetism juridic”, prin ce în opinia sa a încălcat obligațiunile de membru stabilite de art.11 alin. (1) lit.(b) din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și a încălcat normele Codului de etică și de conduită profesională a judecătorului, expunând-și în acest sens opinia preconcepută la examinarea subiectului, opinie ce se confirmă și din înregistrarea audio și video a ședinței CSM din *****.

Subliniază reclamantul că, conform art. 76 alin.(1) Cod administrativ, petițiile anonime sau cele depuse fără indicarea adresei poștale sau electronice a petiționarului nu se examinează.

Solicitările reclamantului:

În temeiul celor expuse supra, reclamantul ***** a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii ***** referitor la respingerea solicitării privind propunerea repetată de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă; obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărîre cu privire la înaintarea propunerii repetate Președintelui RM de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului *****.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2022, Acțiunea în contencios administrativ înaintată de *** către Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii ***** , cu privire la examinarea cererii dlui ***** - judecător la Judecătoria Chișinău, privind înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vîrstă; obligarea Consiliul Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la înaintarea propunerii Președintelui Republicii Moldova de numire în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă a judecătorului ***** , s-a respins ca fiind neîntemeiată.**

În temeiul art. 48 alin. (2) Codul de procedură civilă, subsemnata Angela Bostan, cu respect am semnat hotărârea adoptată, însă nu sunt de acord cu soluția pronunțată prin votul majorității membrilor completului de judecată, în rezultatul examinării cauzei în fond, motiv pentru care îmi expun în scris prezenta opinie separată, pentru următoarele considerente.

Situația de fapt constatată în speță:

Prin înscrisurile cauzei se confirmă că, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova *****, ***** a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, pe un termen de 5 ani. (f.d.a.1)

Conform Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624/26 din 29 septembrie 2016, ***** a fost transferat în funcția de judecător la instanța nou creată Judecătoria Chișinău, începând cu 1 ianuarie 2017. (f.d.a.2-9)

Ulterior, prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii *****, ***** a fost desemnat judecător specializat în materie de insolabilitate și lichidare la Judecătoria Chișinău (sediul Central) din 1 ianuarie 2019. (f.d.a.10-20)

Prin cererea din 29 noiembrie 2019, ***** a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii, inițierea procedurii de evaluare în privința sa, prin remiterea materialelor la Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor în vederea realizării procedurii de evaluare, pentru numirea în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă; propunerea Președintelui Republicii Moldova, a candidaturii sale privind numirea în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă. (f.d.a.21)

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la cererile unor judecători de remitere a materialelor Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor în vederea realizării procedurii de evaluare pentru numirea în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă, *****, s-au admis cererile judecătorilor vizați în hotărîre, inclusive și a judecătorului ***** privind remiterea materialelor Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, în vederea realizării procedurii de evaluare pentru numirea în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă. (f.d.a.22-23)

Conform Hotărârii Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor *****, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 84 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”. (f.d.31-34, Vol.I)

Totodată, potrivit Hotărârii Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor nr. 6/2 din 22 mai 2020, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 81 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”. (f.d.a.24-27)

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la cererile unor judecători, referitor la numirea în funcție până la atingerea plafonului de vîrstă, nr. 136/11 din 2 iunie 2020, s-a propus Președintelui Republicii Moldova numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vîrstă, inter alia, a judecătorului ***** de la Judecătoria Chișinău, sediul central. (f.d.a.28-38, 39)

Prin scrisoarea nr. 01-06-42 din 16 iulie 2022, Președintele Republicii Moldova, I.Dodon a informat Consiliul Superior al Magistraturii că, ținând cont de apariția unor circumstanțe care necesită examinare suplimentară în privința judecătorului *****, în temeiul art. 11 alin. (4) din Legea cu privire la statutul

judecătorului, se prelungește cu 15 zile a termenul de examinare a propunerii respective. (f.d.a.40)

La data de 31 iulie 2020 Președintele Republicii Moldova dl Igor Dodon a remis în adresa Consiliului Superior al Magistraturii avizul privind examinarea suplimentară a candidaturii judecătorului ***** prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice solicitate, menționând că „nivelul abilităților profesionale ale dlui ***** sunt sub limita condițiilor cerute pentru exercitarea unei asemenea funcții, dictate, în special, de acuratețea respectării termenelor de examinare, raportată la criteriul eficienței și instruirii, precum și neglijarea standardelor de etică și conduită profesională impuse de principiile stabilite în Magna Carta a Judecătorilor”. (f.d.a.42-43)

Avizul Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, a fost remis Inspecției Judiciare pentru verificarea informațiilor expuse.

Prin cererea din 17.08.2020, ***** a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii, propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova a candidaturii sale privind numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. (f.d.a.44, 191-199).

La data de 24 august 2020, Inspecția Judiciară a prezentat Consiliului Superior al Magistraturii Nota explicativă pe marginea respingerii candidaturii dlui ***** pentru numirea în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Ulterior, la data de 14 decembrie 2020 Inspecția Judiciară a prezentat Nota informativă suplimentară privind motivele de casare a hotărârilor judecătorești adoptate de judecătorul *****.

Generalizând informația prezentată, Inspecția Judiciară a efectuat următoarele constatări: în perioada de 5 ani de activitate judecătorului ***** i-au fost repartizate 1516 cauze, dintre care au fost contestate 50 de acte judecătorești, în rezultat fiind casate doar 11 acte judecătorești. Motivele de casare sunt reflectate în Nota informativă suplimentară prezentată de Inspecția judiciară, fiind marcate de următoarele constatări: nemotivarea hotărârii sau motivarea arbitrară; expunerea argumentelor într-o formă evazivă; concluziile judecătorului sunt neîntemeiate sau incorecte; aprecierea eronată a argumentelor; neelucidarea pe deplin a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond; judecarea superficială a pricinilor, calificarea juridică incorectă, neexpunerea opiniei asupra tuturor cerințelor invocate de reclamant, pronunțarea soluției eronate, interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept. În rezultatul verificării selective în PIGD a înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată, nu au fost reținute probleme referitoare la plasarea de către judecătorul ***** a înregistrărilor audio a ședințelor de judecată. Referitor la integritatea și conduita judecătorului ***** , Inspecția Judiciară a purtat discuții cu colegii judecătorului, care au apreciat pozitiv conduita etică și eficiența activității acestuia. Referitor la integritatea și conduita

judecătorului *****, Inspekția judiciară a analizat plângerile și sesizările în privința acestuia. Prin nota informativă din 18 ianuarie 2021 Inspekția judiciară a stabilit că în anul 2016 a fost examinată o sesizare, fiind respinsă. În 2017 au fost examinate – 1 petiție și 2 sesizări, în 2018 - 1 petiție și 3 sesizări, în 2019 - 1 petiție și 4 sesizări, în 2020 - 1 petiție și 6 sesizări, petițiile și sesizările respective au fost respinse ca neîntemeiate, fiind restituită ca anonimă o sesizare depusă în anul 2020. (f.d.a.45-57, 66-74, 177).

Prin scrisoarea Colegiului disciplinar al CSM din 15 ianuarie 2020, se atestă că în perioada de activitate 2015-2021 în privința judecătorului ***** nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare.(f.d.a.200)

Prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la examinarea cererii dlui ***** - judecător la Judecătoria Chișinău, privind înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, *****, s-a respins cererea domnului *****, judecător la Judecătoria Chișinău, privind înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. (f.d.a.234-242)

Voi reține că, supunând votului chestiunea privind înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, în rezultatul votării s-au obținut 7 (șapte) voturi pro și 4 (patru) voturi împotriva admiterii cererii înaintate. Drept urmare, în rezultatul întrunirii majorității calificate de voturi prevăzute de art.19 alin.(4) al Legii nr.947/1996, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) lit.k) și art.25 alin.(2) ale Legii cu privire la statutul judecătorului, a propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea domnului ***** din funcția de judecător.

Reclamantul a contestat hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii în instanța de contencios administrativ, invocând că actul administrativ individual defavorabil contestat este ilegal și nemotivat.

În mod prioritar țin să pornesc de la faptul că instanța de judecată investită cu soluționarea prezentului litigiu, urma să verifice și să stabilească, cu prioritate, (i) dacă scrisoarea Președintelui Republicii Moldova nr. 01-06-48 din 31 iulie 2020, (ii) dacă refuzul a fost motivat prin prisma prevederilor legale și (iii) dacă Consiliul Superior al Magistraturii în mod just și corect a supus examinării cererea lui ***** de propunere repetată pentru numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Astfel, rețin că, prin scrisoarea Președintelui Republicii Moldova nr. 01-06-48 din 31 iulie 2020, s-a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii examinarea suplimentară *inter alia* a candidaturii domnului ***** prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice solicitate.

În conținutul scrisorii respective, s-a indicat că, „respectiva decizie (de numire a domnului ***** în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă) nu a trecut testul de integritate și corespundere a candidaților propuși pentru a fi numiți în onorabila funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. [...] din informația documentată de la dispune la momentul actual instituția prezidențială, presupușii nu răspund acestor deziderate, imaginea lor fiind serios afectată de carențe profesionale, etice și deontologice. O asemenea decizie este departe de a se circumscrie în dorința de a avea un corp de judecători onești, profesioniști și corecți, care să treacă ușor și demn testul unei eventuale evaluări de conformitate. [...] dincolo de decizia discreționară conferită din lege Președintelui Republicii Moldova, refuzul s-a bazat pe criterii obiective furnizate în special de spațiul public și demersurile justițiabililor concreți, și anume: nivelul abilităților profesionale sub limita condițiilor cerute pentru exercitarea unei asemenea funcții, dictate, în special, de acuratețea respectării termenilor de examinare, raportată la criteriul eficienței instruirii – criteriu nesatisfăcut de dl *****; precum și neglijarea standardelor de etică și conduită profesională impus de principiile stabilite în Magna Carta a Judecătorilor”.

Astfel, reiterez că, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii judecătoriilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art. 6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii sânt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Potrivit prevederilor alin. (3) din această normă, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă și numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, cu privire la statutul judecătorului, stabilesc condițiile care pot genera refuzul de a numi judecătorul în funcție până la atingerea plafonului de vârstă și anume: a) depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă; b) încălcării de către candidat a legislației; sau c) încălcare a procedurilor legale de selectare.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii judecătoriilor și judecătorii curților de apel se numesc în funcție, din numărul candidaților selectați prin concurs, de către Președintele Republicii

Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Candidații selectați, care întrunesc condițiile specificate la art. 6, se numesc în funcția de judecător inițial pe un termen de 5 ani. După expirarea termenului de 5 ani, judecătorii sânt numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă de 65 de ani.

Potrivit prevederilor alin. (3) din această normă, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător pe 5 ani sau până la atingerea plafonului de vârstă și numai în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

Mă poziționez pe concluzia că din interpretarea normelor legale citate *supra* derivă că, Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, în următoarele situații: în cazul depistării unor probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția respectivă, de încălcare de către acesta a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui.

În acest context, analizând scrisoarea Președintelui Republicii Moldova nr. 01-06-48 din 31 iulie 2020, cu raportarea acesteia la dispozițiile legale citate, consider că această scrisoare nu poate fi reținută ca un refuz de numire a lui ***** în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Or, prin această scrisoare, s-a solicitat examinarea suplimentară a candidaturii domnului ***** prin prisma integrității și compatibilității cu interesele funcției publice solicitate.

Această circumstanță denotă ilegalitatea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii *****, așa cum, prin hotărârea respectivă, s-a respins cererea lui ***** **cu privire la propunerea repetată de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.**

Reiterez, că condițiile stabilite de lege pentru propunerea de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă și pentru propunerea repetată de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, sunt categoric diferite. Or, în cazul primei situații, candidatura este propusă cu majoritate simplă de voturi, pe când, în cazul propunerii repetate, este necesară întrunirea a 2/3 din numărul total de voturi.

Concluzia că scrisoarea Președintelui Republicii Moldova din 31 iulie 2020, nu constituie un refuz, este fortificată atât printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă a instanțelor de judecată, cât și printr-o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, adoptată într-o situație similară cu cea a judecătorului *****.

În acest sens, este de menționat că, prin scrisoarea Președintelui Republicii Moldova, s-a solicitat verificarea suplimentară a doi judecători care au fost propuși pentru a fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, și anume, judecătorul ***** și judecătoarea Inga Gorlenco.

Anterior, emiterii hotărârii pe marginea cererii depuse de ***** cu privire la propunerea repetată de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a supus examinării cererea doamnei Inga Gorlenco cu privire la înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Astfel, prin înscrisurile prezentate de reclamant, s-a constatat că, prin hotărârea nr. 330/27 din 3 noiembrie 2020, Consiliul Superior al Magistraturii a respins cererea judecătorului Inga Gorlenco, judecător la Judecătoria Cahul, cu privire la înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. A fost propus Președintelui Republicii Moldova eliberarea judecătorului Inga Gorlenco, din funcția de judecător al Judecătoriei Cahul în temeiul art. 25 alin. (1) lit. k) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii emisă în privința doamnei Inga Gorlenco, a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău, iar prin hotărârea irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 3 decembrie 2020, acțiunea în anulare și în obligare depusă de Inga Gorlenco a fost admisă integral, fiind dispusă anularea hotărârii nr. 330/27 din 3 noiembrie 2020 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. A fost obligat Consiliul Superior al Magistraturii de a emite hotărârea, prin care să admită cererea judecătorului Inga Gorlenco privind propunerea repetată Președintelui Republicii Moldova a candidaturii judecătorului Inga Gorlenco pentru numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

În partea motivatorie a hotărârii respective, instanța de contencios administrativ a concluzionat, că *„avizul de la Președinția Republicii Moldova nr. 01-06-48 din 31 iulie 2020 nu constituie o respingere categorică a propunerii de numire în funcția de judecător pînă la plafonul de vîrstă a reclamantei, Inga Gorlenco, dar o respingere condiționată de o verificare suplimentară, din care motiv, acest aviz nu poate fi apreciat ca un act administrativ individual defavorabil, ci ca o operațiune administrativă prin care s-a oferit posibilitate Consiliului Superior al Magistraturii, în limita competențelor sale legale, să completeze cercetarea din oficiu potrivit art. 22 și 85-87 din Codul administrativ”*.

Totodată, prezintă relevanță concluziei formulate *ante* și următoarele circumstanțe.

După ce hotărârea Curții de Apel Chișinău din 3 decembrie 2020, a devenit definitivă și irevocabilă, Inga Gorlenko a depus cerere de executare a actului judecătoresc la Consiliul Superior al Magistraturii, iar prin hotărârea nr. 192/20 din 7 septembrie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a decis punerea în executare a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 3 decembrie 2020, cu remiterea materialelor în privința judecătorului Inga Gorlenko Președintelui Republicii Moldova în vederea soluționării chestiunii privind numirea în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

La 20 octombrie 2021, Președintele Republicii Moldova a restituit Consiliului dosarul judecătorei Inga Gorlenko și hotărârea CSM nr. 192/20 din 07 septembrie 2021, pentru a fi înlăturate unele carențe admise la adoptarea acestei hotărâri.

Urmare examinării notei Președintelui Republicii Moldova, prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 255/25 din 2 noiembrie 2021, s-a remis Președintelui Republicii Moldova Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 157/13 din 16 iunie 2020 privind propunerea de numire în funcție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorei Inga Gorlenko.

În conținutul hotărârii respective, Consiliul a statuat, că *„la moment este în vigoare Hotărârea Plenului CSM nr. 157/13 din 16 iunie 2020, prin care Consiliul Superior al Magistraturii a decis de a înainta Președintelui Republicii Moldova propunerea privind numirea judecătorei Judecătoriei Cahul, Inga Gorlenko în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă. Urmare celor constatate, Plenul CSM complinește ca fiind necesară remiterea Președintelui Republicii Moldova Hotărârea CSM nr. 157/13 din 16 iunie 2020, privind propunerea de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă la Judecătoria Cahul, a judecătorei Inga Gorlenko, în contextul în care lipsește un refuz motivat al Președintelui RM de acceptare a acestei candidaturi”*.

Corespunzător, se deduce că, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă și printr-o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a constatat cu puterea lucrului judecat, că scrisoarea Președintelui Republicii Moldova din 30 iulie 2020, nu constituie un refuz de numire în funcție a judecătorei Inga Gorlenko, până la atingerea plafonului de vârstă, condiții ce impuneau anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii *****.

Or, scrisoarea Președintelui Republicii Moldova din 30 iulie 2020, se referă la două persoane, care se află în situații similare, și anume, ** și Inga Gorlenko.***

În circumstanțele descrise, consider că desconsiderarea concluziilor expuse în hotărârea Curții de Apel Chișinău din 3 decembrie 2020, constituie o încălcare a principiului securității raporturilor juridice, așa cum acesta a fost dezvoltat în jurisprudența CtEDO, or, cu mai multe ocazii, Curtea a statuat cu valoare de

principiu, că desfășurarea unei practici judiciare neuniforme, pe aceeași categorie de cauze, constituie o încălcare a art. 6 din Convenție.

Reiterez, că în cauza Gorlenco Inga împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, a fost pronunțată o hotărâre judecătorească irevocabilă de anulare a hotărârii CSM-ului de respingere a cererii Ingăi Gorlenco de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, iar cauza enunțată este în conexiune directă cu prezenta cauză, or, scrisoarea Președintelui Republicii Moldova s-a referit la două candidaturi, ***** și Inga Gorlenco, iar solicitările Președintelui s-au referit la ambele candidaturi.

Conform reglementărilor art. 23 al.(2) CA autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare. Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, consider că soluția adoptată prin majoritate de voturi, contravine principiului securității raporturilor juridice.

Concomitent, se impune a fi reținut în speță și faptul, că actul administrativ individual defavorabil contestat de *****, contravine hotărârii Curții Constituționale nr. nr. 38 din 7 decembrie 2021 „pentru interpretarea articolelor 1 alin. (3), 20 și 116 alin. (1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”.

Cum se observă din materialele cauzei, în cursul judecării acțiunii, reclamantul a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolului 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului.

Prin hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 7 decembrie 2021 „pentru interpretarea articolelor 1 alin. (3), 20 și 116 alin. (1) și (2) din Constituție și controlul de constituționalitate al articolului 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului”, s-au admis parțial sesizările depuse de domnul Sergiu Litvinenco, deputat în Parlament, și de domnul *****, parte în dosarul nr. 3- 10/21, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

Curtea a hotărât, că în sensul articolelor 1 alin. (3), 20, 116 alineatele (1) și (2) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii nu dispune de o marjă discreționară în ceea ce privește numirea judecătorilor în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. În exercițiul competenței de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, Consiliul Superior al Magistraturii va întreprinde măsurile legale pentru numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, fără nicio evaluare suplimentară din partea sa. Totuși, ***în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspecția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu sunt***

confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea în funcție a judecătorului până la atingerea plafonului de vârstă.

S-a recunoscut constituțional articolul 11 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, ***în măsura în care, după expirarea termenului de 5 ani, judecătorul care întrunește condițiile prevăzute de lege și care a fost evaluat pozitiv de Colegiul de Evaluare este numit în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.***

Având în vedere această hotărâre a Curții Constituționale, se deduce că la data emiterii actului administrativ individual contestat, Consiliul Superior al Magistraturii urma să supună examinării cererea reclamantului *****, prin prisma condițiilor obligatorii care se desprind din hotărârea Curții, și anume:

- (i) să stabilească dacă a existat refuz de numire a judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă,
- (ii) să stabilească dacă există suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare a legislației de către acesta,
- (iii) să sesizeze Inspekția Judiciară în vederea efectuării unui control suplimentar al candidatului, și în dependență de rezultatele controlului, în caz de confirmare a suspiciunilor – să respingă cererea judecătorului, iar în caz de neconfirmare a suspiciunilor – să asigure numirea judecătorului în funcție până la atingerea plafonului de vârstă.

Analizând hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii *****, constat că aceasta a fost emisă cu derogare de la condițiile stabilite prin hotărârea Curții Constituționale, or, într-un prim aspect, Consiliul în mod eronat a apreciat scrisoarea Președintelui Republicii Moldova, drept un refuz de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă a lui *****, argumentarea acestui aspect fiind detaliată *supra*.

Referitor la cea de a doua condiție, reiterez că, în scrisoarea Președintelui Republicii Moldova, s-au invocat anumite suspiciuni referitor la integritatea domnului *****, precum și suspiciuni referitoare la nivelul abilităților profesionale ale domnului *****.

Reiterez, că potrivit înscrisurilor atașate la dosarul administrativ, care au fost cercetate nemijlocit de Consiliul Superior al Magistraturii la emiterea hotărârii contestate, se confirmă că, prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor *****, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 84 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”.

Din conținutul hotărârii respective rezultă că, rata de soluționare a dosarelor de către ***** a constituit:

- în anul 2015, a examinat 273 cauze din 361 repartizate;
- în anul 2016, a examinat 452 cauze din 585 repartizate;
- în anul 2017, a examinat 446 cauze din 594 repartizate.

La fel, din conținutul hotărârii respective rezultă că:

- în anul 2015, au fost contestate în total 11 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 11;
- în anul 2016, au fost contestate în total 59 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 56;
- în anul 2017, au fost contestate în total 61 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 58.

Totodată, prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanței judecătorilor nr. 6/2 din 22 mai 2020, judecătorul ***** de la Judecătoria Chișinău (sediul Central), a acumulat 81 de puncte, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”.

Din conținutul hotărârii respective rezultă că, rata de soluționare a dosarelor de către ***** a constituit:

- în anul 2017, a examinat 446 cauze din 594 repartizate;
- în anul 2018, a examinat 225 cauze din 434 repartizate;
- în anul 2019, a examinat 174 cauze din 217 repartizate.

La fel, din conținutul hotărârii respective rezultă că:

- în anul 2017, au fost contestate în total 61 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 58;
- în anul 2018, au fost contestate în total 45 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 40;
- în anul 2019, au fost contestate în total 47 hotărâri/sentințe/încheieri, fiind menținute 37.

În conținutul hotărârii respective, s-a indicat *inter alia* că, judecătorul ***** are cunoștințe temeinice în domeniul dreptului, pe parcursul exercitării funcției de judecător a fost identificat drept obiectiv și imparțial, cu capacități de planificare a activităților, repartizare echilibrată și echitabilă a atribuțiilor de serviciu, motivare a personalului, capacitate de control și celeritate în executarea lucrărilor specifice activității, formând o reputație profesională foarte bună. La fel, respectivă întocmai principiile și exigențele eticii profesionale și, potrivit Informației Judiciare, în privința judecătorului în perioada evaluată, au fost înregistrate 11 sesizări, care ulterior au fost respinse.

Potrivit notei explicative a Inspecției judiciare din 24 august 2020, și a notei informative suplimentare din decembrie 2020, s-a constatat că: în perioada de 5 ani de activitate judecătorului ***** i-au fost repartizate 1516 cauze, dintre care au fost contestate 50 de acte judecătorești, în rezultat fiind casate doar 11 acte judecătorești. Motivele de casare sunt reflectate în Nota informativă suplimentară prezentată de Inspecția judiciară, fiind marcate de următoarele constatări: nemotivarea hotărârii sau motivarea arbitrară; expunerea argumentelor într-o formă evazivă; concluziile judecătorului sunt neîntemeiate sau incorecte; aprecierea eronată a argumentelor; neelucidarea pe deplin a circumstanțelor care au

importanță pentru soluționarea pricinii în fond; judecarea superficială a pricinilor, calificarea juridică incorectă, neexpunerea opiniei asupra tuturor cerințelor invocate de reclamant, pronunțarea soluției eronate, interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept. În rezultatul verificării selective în PIGD a înregistrărilor audio ale ședințelor de judecată, nu au fost reținute probleme referitoare la plasarea de către judecătorul ***** a înregistrărilor audio a ședințelor de judecată. Referitor la integritatea și conduita judecătorului *****, Inspecția Judiciară a purtat discuții cu colegii judecătorului, care au apreciat pozitiv conduita etică și eficiența activității acestuia. Referitor la integritatea și conduita judecătorului *****, Inspecția judiciară a analizat plângerile și sesizările în privința acestuia. Prin nota informativă din 18 ianuarie 2021 Inspecția judiciară a stabilit că în anul 2016 a fost examinată o sesizare, fiind respinsă. În 2017 au fost examinate – 1 petiție și 2 sesizări, în 2018 - 1 petiție și 3 sesizări, în 2019 - 1 petiție și 4 sesizări, în 2020 - 1 petiție și 6 sesizări, petițiile și sesizările respective au fost respinse ca neîntemeiate, fiind restituită ca anonimă o sesizare depusă în anul 2020.

După cum s-a enunțat în hotărârea Curții Constituționale enunțate *supra*, articolul 116 alin. (2) din Constituție stabilește că judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție de Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii. Judecătorii care au susținut concursul sunt numiți în funcție pentru prima dată pe un termen de cinci ani. După expirarea termenului de cinci ani, judecătorii vor fi numiți în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, stabilit în condițiile legii. În același timp, articolul 116 alin. (1) din Constituție prevede că judecătorii sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Se atestă, că independența judecătorului nu reprezintă un scop în sine și nici un privilegiu personal, ci urmărește să-i asigure judecătorului posibilitatea de a-și exercita rolul de protector al drepturilor și libertăților cetățenilor, protecția recunoscută judecătorului constituie un bun al întregii societăți.

Potrivit articolului 123 din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și de funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

În Hotărârea nr. 23 din 27 iunie 2017, la § 56, Curtea Constituțională a reținut că Consiliul Superior al Magistraturii are rolul de a garanta independența autorității judecătorești. Totodată, în Avizul nr. 1 din 22 septembrie 2020, la §§ 41 și 42, Curtea a precizat că Consiliului Superior al Magistraturii îi revine rolul primar în procedurile privind numirea, promovarea, transferarea, demisia sau eliberarea din funcția de judecător, iar orice abatere de la această regulă contravine articolului 123 alin. (1) din Constituție.

În Hotărârea *Guðmundur v. Islanda* [MC], din 1 decembrie 2020, care reprezintă o hotărâre-cadru privind independența judecătorilor, Curtea Europeană a constatat existența unei încălcări manifeste a procedurilor stabilite în dreptul național pentru numirea judecătorilor, pentru că autoritățile angajate în procesul de numire a judecătorilor, în special executivul, au compromis integritatea procesului de numire. Viciile stabilite vizau afectarea procedurii de numire a judecătorilor, care urmărea să limiteze influența executivului (prin implicarea unui Comitet de evaluare) și, prin urmare, să consolideze independența puterii judecătorești din Islanda. Astfel, având în vedere aceste elemente, Curtea Europeană a conchis că numirea judecătorilor s-a desfășurat în detrimentul încrederii pe care sistemul judiciar trebuie să-l inspire publicului într-o societate democratică (§§ 283 și 289).

În aceeași cauză, cu referire la exigențele impuse de standardul unui tribunal instituit de lege, Curtea Europeană a reținut că tribunalul este caracterizat de funcția sa judiciară, trebuind să îndeplinească și o serie de exigențe instituționale cum ar fi independența, imparțialitatea și securitatea mandatului membrilor săi. Mai mult, ea a precizat că noțiunea de tribunal presupune ca acesta să fie compus din judecători selectați pe bază de merit printr-un proces riguros, care să asigure faptul că au fost numiți cei mai calificați candidați – atât în termeni de competență tehnică, cât și în termeni de integritate morală. Cu cât mai sus este situat un tribunal în ierarhia judecătorească, cu atât mai exigente trebuie să fie criteriile de selecție.

La caz, s-a constatat că, cererea judecătorului ***** de propunere repetată pentru numire în funcție de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, a fost respinsă de Consiliul Superior al Magistraturii, cu motivația precum că, judecătorul nu corespunde exigenței de „a se bucura de o bună reputație”. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a apreciat critic constatările din Raportul Inspecției judiciare, invocând că, depunerea unui număr mare de plângeri în privința judecătorului ***** denotă că acesta nu corespunde principiilor elaborate de Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, acesta nefiind în stare să explice motivul pentru care Consiliul și instituția prezidențială au fost semnalate insistent cu privire la neadmiterea lui în profesie.

Desconsider categoric aceste argumente expuse în motivarea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, or, argumentarea expusă derivă din aprecierea subiectivă a unor circumstanțe de fapt, care nu au fost constatate de către organele din subordinea Consiliului Superior al Magistraturii.

După cum s-a constatat, reclamantul ***** a fost supus de două ori evaluării, fiindu-i atribuit calificativul „foarte bine”, iar Inspecția Judiciară nu a constatat careva abateri de ordin disciplinar sau de etică admise de judecătorul ***** în exercitarea atribuțiilor funcționale, situație ce denotă în mod cert, că

concluziile Consiliului Superior al Magistraturii, sunt în contradicție cu materialele administrate la dosarul administrativ.

În acest sens, urmează a fi reiterate concluziile expuse la pct. 66-68 de Curtea Constituțională în hotărârea nr. 38, amintită *supra*, și anume: „66. Curtea reține că legile în discuție instituie un colegiu specializat pentru evaluarea performanțelor judecătorilor. În esență, acest organism asigură autoadministrarea judecătorească, fiind alcătuit dintr-o majoritate calificată de membri judecători, aleși prin metode care asigură cea mai largă reprezentare a acestora (articolul 15 din Legea nr. 154 din 5 iulie 2012). Potrivit cadrului normativ relevant, colegiul de evaluare a judecătorilor exercită competența îndeplinirii de către judecători a condițiilor funcției deținute sau ale funcției la care pretind pe parcursul carierei lor. 67. Curtea reține că evaluarea performanțelor judecătorilor se realizează în mod periodic sau extraordinar. Evaluarea periodică se face o dată la trei ani. În cazul în care judecătorul este evaluat cu calificativul „insuficient”, el este supus evaluării extraordinare în termenul stabilit de colegiul de evaluare. Calificativul „insuficient” obținut la două evaluări consecutive constituie un motiv pentru demararea procedurii de eliberare din funcție a judecătorului, indiferent dacă este numit pe un termen de cinci ani sau până la atingerea plafonului de vârstă. Totodată, judecătorul este supus evaluării extraordinare și în cazul numirii în funcție până la atingerea plafonului de vârstă. Articolul 14 din Lege reglementează limitele evaluării, metodologia, termenul, criteriile, indicatorii de performanță a activității judecătorilor, sursele de informare, precum și mijloacele de colectare a informațiilor necesare evaluării performanțelor judecătorilor. Mai mult, alineatul (3) al aceluiași articol stabilește că evaluarea performanțelor judecătorului trebuie să respecte principiul corectitudinii juridice și al așteptărilor legitime și să asigure condiții pentru o evaluare obiectivă și multidimensională a activității profesionale a judecătorilor. 68. Privite la modul abstract și extrase din orice context, aceste prevederi par să asigure independența judecătorilor și să excludă orice aparențe în măsură să afecteze încrederea publicului în independența puterii judecătorești. Astfel, atât timp cât numirea judecătorilor până la atingerea plafonului de vârstă implică reguli stricte, standardul independenței este respectat (§§ 18-26 *supra*). Prin stabilirea unor proceduri transparente și obiective de accedere în funcția de judecător, normele în discuție urmăresc să asigure protecție încrederii publicului în independența sistemului judecătorec (a se vedea, *a pari*, HCC nr. 18 din 10 iulie 2021, § 52).”

Aceste concluzii din hotărârea Curții Constituționale, denotă cert caracterul neîntemeiat și abuziv al motivării expuse în actul administrativ individual defavorabil lui *****, or, membrii Consiliului Superior al Magistraturii au pus la dubiu hotărârile emise de Colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor, **fapt**

ce este inadmisibil, de vreme ce aceste hotărâri nu au fost contestate în modul stabilit de lege și nu au fost anulate.

Enunț, că conform art. 12 alin. (1) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 5 iulie 2012, performanțele judecătorilor se evaluează de către colegiul de evaluare a performanțelor judecătorilor, evaluarea avînd ca scop stabilirea nivelului de cunoștințe și aptitudini profesionale ale judecătorilor, cît și a capacității de a aplica cunoștințele teoretice și aptitudinile necesare în practica profesiei de judecător, stabilirea aspectelor slabe și aspectelor forte din activitatea judecătorilor, stimularea tendinței de perfecționare a abilităților profesionale și sporirea eficienței activității judecătorilor la nivel individual și la nivel de instanțe judecătorești.

Totodată, art. 13 alin. (4) lit. a) din aceeași lege, judecătorul este supus evaluării performanțelor în mod extraordinar și în cazul numirii în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă.

În acest context, se deduce că, hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor constituie un act administrativ individual incontestabil conform art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatoriu conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ pentru orice persoană, orice autoritate publică, inclusiv pentru Consiliul Superior al Magistraturii, deci Consiliul Superior al Magistraturii nu ar trebui să aibă competența să schimbe singur calificativul oferit ca urmare a evaluării extraordinare a performanțelor, decât doar atunci când solicitantul se află în prezența unor impedimente legale, cum ar fi incompatibilitatea, lipsa caracterului ireproșabil constatat sau nerespectarea procedurii de evaluare.

La caz, astfel de condiții nu au fost întrunite.

Sunt neîntemeiate și trimiterile Consiliului Superior al Magistraturii la numărul mare de plângeri depuse împotriva judecătorului ***** la Inspekția Judiciară, așa cum, din informația prezentată de Inspekția Judiciară și de Colegiul Disciplinar, rezultă că toate sesizările depuse pe numele judecătorului au fost respinse, nefiind emise hotărâri de constatare a abaterilor disciplinare comise de judecătorul *****.

Prin urmare, conchid că, punerea la dubiu de către Consiliului Superior al Magistraturii a hotărârilor Colegiului disciplinar și a Colegiului pentru evaluarea performanțelor judecătorilor, reprezintă o acțiune neîntemeiată.

Or, Curtea Constituțională a stabilit expres și imperativ, că în cazul existenței unor suspiciuni rezonabile care pun la îndoială integritatea judecătorului sau de încălcare de către acesta a legislației, Consiliul Superior al Magistraturii poate sesiza Inspekția Judiciară în vederea desfășurării unui control suplimentar al candidatului. În cazul în care suspiciunile nu sunt confirmate, Consiliul Superior al Magistraturii va asigura numirea în funcție a judecătorului pînă la atingerea plafonului de vîrstă.

Subliniez că circumstanțele invocate în hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, nu sunt confirmate, or, atât Președintele Republicii Moldova cât și Consiliul Superior al Magistraturii nu au prezentat probe incontestabile de incompatibilitate a candidatului cu funcția de judecător, de încălcare de către ***** a legislației sau de încălcare a procedurilor legale de selectare și promovare a lui, iar din actul administrativ individual defavorabil vizat nu se desprind careva temeuri legale privind respingerea cererii judecătorului ***** cu privire la înaintarea repetată a propunerii de numire în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Dimpotrivă, respectarea cerințelor de profesionalism, integritate și meritocrație rezultă din calificativul „foarte bine” acordat de Colegiul de evaluare, cât și din actul administrativ individual favorabil emis anterior, în aceleași condiții de Consiliul Superior al Magistraturii – hotărârea nr. 136/11 din 2 iunie 2020, prin care Consiliul Superior al Magistraturii, a înaintat Președintelui Republicii Moldova propunerea privind numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă la Judecătoria Chișinău, a judecătorului ***** , din care rezultă că pe parcursul a 5 ani, magistratul nu a fost sancționat disciplinar, nu a fost vizat în hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, a demonstrat un nivel înalt de cunoștințe și aptitudini profesionale, stabilind astfel o corespundere obiectivă cu funcția pe care o deține, a respectat etica profesională, a asigurat apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora, fiind specialist bine pregătit, cu spirit de organizare, coordonare și cunoaștere profundă a legislației și practicii de aplicare a acesteia, bucurându-se de stima colegilor.

Corespunzător, fiind constatat cert, că faptele expuse în scrisoarea Președintelui Republicii Moldova din 30 iulie 2020, nu s-au confirmat în rezultatul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară, la dosar nefiind administrate înscrisuri care ar confirma aceste afirmații, conchid că actul ce urma a fi emis de Consiliul Superior al Magistraturii, este cel indicat în hotărârea Curții Constituționale nr. 38 din 7 decembrie 2021, și anume, de numire a judecătorului ***** în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

În opinia mea, un alt aspect ce se impune a fi scos în evidență în prezenta cauză, se referă la faptul, că controlul judecătoresc efectiv impune instanței de contencios și obligația să verifice legalitatea actului administrativ individual și prin prisma respectării principiului proporționalității.

În corespundere cu art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Evidențiez, că în principiu, ingerința în drepturile persoanei în cazurile și condițiile stabilite de lege, însă aceasta trebuie să fie proporțională.

Astfel, conform art. 29 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității.

O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproportională în raport cu scopul urmărit.

Principiul proporționalității se referă la faptul că măsurile prin care se efectuează o ingerință în drepturile persoanei ar trebui folosite cu atenție și numai atunci când este cu adevărat urgent.

Prin urmare, puterea publică nu ar trebui să intervină în drepturi mai mult decât este necesar.

În așa fel, o măsură oficială întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: are un scop legitim; este potrivită; necesară și rezonabilă. Colegiul pentru motivele arătate mai sus conchide că, măsura oficială întreprinsă de Consiliul Superior al Magistraturii nu este una întemeiată.

Din acest punct de vedere respingerea solicitării reclamantului contravine art. 21 alin. (3) și 29 din Codul administrativ.

Or, scopul legitim urmărit de către Consiliul Superior al Magistraturii prin adoptarea hotărârii de respingere a solicitării reclamantului privind numirea în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă, nu doar că nu este motivat, dar nici afirmat.

La acest capitol, este de menționat, că o măsură oficială este întotdeauna potrivită dacă ajută la promovarea obiectivului dorit.

Astfel, dacă este sau nu potrivită cu scopul legitim măsura de respingere a solicitării reclamantului de către pârât, nu poate fi apreciată din lipsă de elemente de fapt ce urmau au fi acumulate conform art. 22, 85 alin. (3) și 87 din Codul administrativ, dar și din lipsa scopului legitim, care nu numai că nu este enunțat, dar nici motivat, circumstanță care denotă încălcarea prevederilor art. 31 și art. 118 alin. (1) – (3) din Codul administrativ.

Or, nici în referința depusă, dar nici din dosarul administrativ nu pot fi desprinse elemente de fapt care ar justifica necesitatea măsurii, și anume neconfirmarea reclamantului în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

Având în vedere că proporționalitatea este în strânsă legătură cu rezonabilul, la caz lipsește și rezonabilitatea măsurii adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii. Or, măsura oficială întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

În speță, Consiliul Superior al Magistraturii nu a prezentat nici o probă în conformitate cu prevederile art. 220 alin. (1) și 93 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, prin care ar proba rezonabilitatea măsurii oficiale cu scopul legitim urmărit.

Totodată, conform art. 17 lit. b) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, independența judecătorului este asigurată și prin procedeul de numire, suspendare, demisie și eliberare din funcție.

La rândul său, punctul 10 din Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), „independența judecătorească este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Judecătorii „au sarcina deciziei finale asupra vieții, libertăților, drepturilor, obligațiilor și proprietății cetățenilor” (expunerea principiilor fundamentale ale Națiunilor Unite, preluate în declarația de la Beijing; și articolele 5 și 6 ale Convenției europene privind drepturile omului). Independența acestora nu este o prerogativă sau un privilegiu în propriul lor interes ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției”.

Numirea (reconfirmarea) judecătorului joacă un rol decisiv în asigurarea independenței și imparțialității judecătorului și consolidarea statului de drept, reiese din prevederile pct. 48 al Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), care prevede că, practica europeană este în general aceea de a face numiri permanente până la vârsta legală de pensionare.

Mai mult, în Principiile de Bază privind Independența Justiției se statuează că „Judecătorii, indiferent că sunt numiți sau aleși, trebuie să aibă mandatul garantat până la o vârstă obligatorie de pensionare sau până la expirarea mandatului lor, în cazul în care există o astfel de durată.

La acest capitol, Comisia de la Veneția a indicat că numirea judecătorului pentru o anumită perioadă de timp, sau pentru o perioadă de probă, constituie o amenințare pentru independența și imparțialitatea judecătorului.

Astfel, institutul juridic al numirii inițiale a judecătorului pentru o perioadă de 5 ani și reconfirmarea ulterioară în funcție, interpretate în sensul unui dreptului discreționar inexistent, este și în contradicție cu cele mai bune practici europene în materia respectivă.

Previzibilitatea legii presupune că, de la bun început judecătorii sunt îndreptățiți să aibă încrederea că vor fi eliberați din funcție doar în cazul în care nu for face față rigorilor impuse de profesie și că decizia cu privire la eliberarea din

funcție va fi luată de către organul de autoadministrare a judecătorilor, cu respectarea legii materiale și procedurilor.

Astfel, reglementarea de către Legea fundamentală și cadrul normativ *infra-* constituțional al termenului inițial de 5 ani pentru care este numit judecătorul, nu oferă ulterior un dreptul discreționar Consiliului Superior al Magistraturii de a nu reconfirma judecătorul în funcție până la atingerea plafonului de vârstă, decât în anumite împrejurări de ordin obiectiv, care după cum s-a constatat supra în litigiul dedus judecății lipsesc.

Consiliul Superior al Magistraturii nu este îndreptățit să refuze propunerea pentru reconfirmarea în funcție, decât dacă a constatat că judecătorul nu merită să mai facă parte din corpul judecătoresc, conform motivelor expres prevăzute de lege.

Asemenea temeiuri nu au fost constatate nici în procedura de evaluare a lui *****, nici de către Inspekția Judiciară, dar și nici de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în ședința din *****, motiv care în plus justifică soluția pentru adoptarea căreia am optat.

În aceste condiții, ținând cont de concluziile reiterate anterior, probatoriul administrat la dosarul cauzei și cadrul legal pertinent speței, ținând cont inclusiv de aprecierea corespunzătoare a hotărârii Curții Constituționale și practicii instanțelor naționale dezvoltată pe o cauză similară și conexă, respectiv, consider că acțiunea depusă de reclamantul Nicolae Pasecinnic urma a fi admisă integral.

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Angela Bostan